

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsused;
- kohustada maksuma [WI-le] üleelanud abikaasa pensioni;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Põhjendatakse Euroopa Komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. augusti 2017. aasta otsust, millega keelduti hagejale maksmast toitjakaotuspensionist, ja seda kinnitavat otsust, esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud üleelanud abikaasa mõistet ning Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 1d lõiget 2 ja VIII lisa artiklit 17, kuna komisjon tugines hageja taotluse tunnustada teda üleelanud abikaasana tagasilükkamisel personalieeskirjades sätestatud üleelanud abikaasa mõiste kitsal ja vääralt tõlgendusel.
2. Teise väite kohaselt on rikutud hea halduse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust, kuna hageja hinnangul oleks komisjon pidanud võtma arvesse käesoleva juhtumi erakorralisi asjaolusid ja tõlgendama personalieeskirjade VIII lisa artiklit 17 nii, et hagejal kui üleelanud abikaasal on täielik õigus saada pensioni.

6. juulil 2018 esitatud hagi – CdT versus EUIPO

(Kohtuasi T-417/18)

(2018/C 341/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus (esindajad: J. Rikkert ja M. Garnier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO 26. aprilli 2018. aasta otsus tõlkekeskusega sõlmitud lepingu üles ütleamise kohta;
- tühistada EUIPO 26. aprilli 2018. aasta otsus võtta üle volitused rakendada kõiki vajalikke eelmeetmeid, et tagada tema tõlketeenuste jätkusuutlikkus eelkõige pakkumiskutseid avaldades;
- tühistada EUIPO otsus avaldada tõlketeenuse pakkumiskutse viitega Euroopa Liidu Teataja väljaandele 2018/S 114-258472 ja keelata EUIPO-l selle pakkumismenetluse raames lepinguid sõlmida;
- tunnistada ebaseaduslikuks tõlketeenuste pakkumiskutse avaldamine ELi asutuse, organi või talituse poolt, mille osas näeb asutamismäärus ette, et selle tõlketeenused osutab tõlkekeskus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud menetlust. Hageja leiab esiteks, et võimalike erimeelsuste korral tõlkekeskuse ja tema klientide vahel tuleb kohaldada tõlkekeskuse asutamismääruse artikli 11 sätteid, ja teiseks, et Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 26. aprilli 2018. aasta otsus võtta üle volitused rakendada vajalikke meetmeid tõlketeenuse pakkumise järjepidevuse tagamiseks rikub tõlkekeskuse asutamismääruse artiklit 11, kuna sellega ei järgita nimetatud sättes kahe asutuse erimeelsuste korral ette nähtud vahendusmenetlust.
2. Teine väide, mille kohaselt on EUIPO ettenägematu. Sellega seoses hageja väidab:
 - esiteks, et olukord, millesse EUIPO on ennast pannud, rikub EUIPO asutamismääruse artiklit 148 ja tõlkekeskuse asutamismääruse artiklit 2, kuivõrd see võib viia kehtiva kokkuleppe puudumiseni alates 1. jaanuarist 2019;
 - teiseks nähtuvad tõlkekeskuse asutamismääruse artiklist 2 kui tervikust tõlkekeskuse erinevad kleidiliigid ning selle lõikes 1 on sõnaselgelt nimetatud seitse asutust, organit ja talitust, mille seas on EUIPO, kellele tõlkekeskus osutab nende tegevuseks vajalikku tõlketeenust. Peale selle on lõikes 3 samuti nimetatud institutsioonid ja organid, kes omavad küll tõlketeenistust, kuid kes võivad soovi korral kasutada tõlkekeskuse tõlketeenust;
 - kolmandaks tuleb nende kahe lõike koosmõjus järeldada, et lõikes 1 nimetatud asutustel puudub kaalutluspädevus otsustada omal soovil, kas tõlkekeskuse teenust kasutada, ning seetõttu võivad nad otsustada neid tõlkekeskusega siduvast kokkuleppest loobuda üksnes juhul, kui seejärel sõlmitakse muu kokkulepe.
3. Kolmas väide, mille kohaselt puudub EUIPO-l pädevus avaldada tõlketeenuste pakkumiskutse. Ilma et see mõjutaks EUIPO avaldatud pakkumiskutse tulemuste hindamist, väidab hageja, et EUIPO on pakkumismenetluse algatamise otsusega seoses olukorras, kus ta ei saa järgida EUIPO asutamismääruse artiklit 148 ja tõlkekeskuse asutamismääruse artiklit 2. Lõpuks märgib hageja, et käesoleval juhul on lepingute sõlmimine ja teenuste sisseostmine eelnimetatud artikli 148 selge rikkumine ja seetõttu ei ole EUIPO-l õigust asjaomast menetlust kuni selle tavapärase lõpuni – lepingute sõlmimiseni – läbi viia.

10. juulil 2018 esitatud hagi – JPMorgan Chase jt versus komisjon

(Kohtuasi T-420/18)

(2018/C 341/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Ameerika Ühendriigid), J.P. Morgan Services LLP (London, Ühendkuningriik) (esindajad: M. Lester, QC, barrister D. Piccinin ja barrister D. Heaton, solicitor N. French, solicitor B. Tormey, solicitor N. Frey ja solicitor D. Das)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus tervikuna selliselt, et rikkumisotsuse ühtegi versiooni ei oleks võimalik avaldada enne, kui Üldkohus on teinud otsuse rikkumisotsuse tühistamise kohta;